

Poznań, dnia 10 kwietnia 2023 r.

Prof. dr hab. n. med. i n. o zdr. Joanna Suliburska
Katedra Żywienia Człowieka i Dietetyki
Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu
Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

RECENZJA

Osiągnięcia naukowego oraz całokształtu dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego w postępowaniu habilitacyjnym dr n. med. Wioletty Izabeli Wujcickiej, ubiegającej się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne

Oceny dokonano na podstawie powołania mnie na recenzenta komisji habilitacyjnej przez Radę Naukową Instytutu „Centrum Zdrowia Matki Polki” w Łodzi na podstawie art. 221 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. Z 2020 r. poz. 85). Postępowanie zostało wszczęte przez Radę Doskonałości Naukowej w dniu 3 listopada 2022 roku.

1. Podstawowe dane o Kandydacie

Kandydatka w roku 2006 ukończyła studia na Wydziale Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Łódzkiego, jest magistrem biologii, specjalność genetyka. W roku 2011 uzyskała dyplom doktora nauk medycznych w zakresie medycyny na Wydziale Nauk Biometrycznych i Kształcenia Podyplomowego na Uniwersytecie Medycznym w Łodzi, na podstawie rozprawy doktorskiej pt: „Rola genu supresorowego WWOX w nowotworach wieku dziecięcego (nephroblastoma i neuroblastoma)”. Dr Wujcicka w 2014 roku ukończyła studia podyplomowe na kierunku Menadżer Projektu Badawczo-Rozwojowego w Wyższej Szkole Bankowej w Poznaniu, Wydział Zamiejscowy w Chorzowie.

Habilitantka od 2013 roku pracuje jako adiunkt w Pracowni Naukowej Instytutu Centrum Zdrowia Matki Polki w Łodzi. Kandydatka była dotychczas związana zawodowo z wieloma placówkami naukowymi w kraju.

W trakcie studiów doktoranckich została zatrudniona na stanowisku asystenta w Pracowni Wirusologii Molekularnej i Chemii Biologicznej, Instytut Biologii Medycznej Polskiej Akademii Nauk w Łodzi. W latach 2011-2012 była młodszym asystentem w Klinice Medycyny Matczyno-Płodowej i Ginekologii w Instytucie Centrum Matki Polki w Łodzi. Od tego czasu jest związana z Instytutem Centrum Zdrowia Matki Polki w Łodzi. W 2012 roku została zatrudniona na stanowisku młodszego asystenta w Pracowni Naukowej Instytutu, w 2020 była adiunktem w Pracowni COVID-19, w 2021 roku pracowała na stanowisku adiunkta w Zakładzie Patomorfologii Klinicznej, następnie została zatrudniona w Pracowni Immunologii z Immunochemią w ICZMP w Łodzi.

2. Informacja o obowiązujących przepisach prawa na dzień wszczęcia ocenianego postępowania habilitacyjnego, w tym obowiązujących kryteriach oceny

Kandydatka ubiega się o stopień naukowy doktora habilitowanego na podstawie art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.). Recenzja wykonana jest w oparciu o art. 219 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.).

3. Ocena osiągnięcia naukowego

Osiągnięcie naukowe Habilitantki pt.: „Rola polimorfizmów pojedynczych nukleotydów (SNP) w wybranych powikłaniach ciąży pojedynczej” stanowi cykl trzech powiązanych tematycznie artykułów naukowych. Wymienione poniżej prace, które wchodziły w skład osiągnięcia naukowego zostały opublikowane w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym:

Praca 1: Wujcicka WI, Kacerovsky M, Krekora M, Kaczmarek P, Leśniczak B, Grzesiak M. Rs868058 in the Homebox gene HLX contributes to early-onset fetal growth restriction. *Biology* 2022, 11(3), 447. Doi: 10.3390/biology11030447.

Praca 2: Wujcicka WI, Kacerovsky M, Krygier A, Krekora M, Kaczmarek P, Grzesiak M. Association of single nucleotide polymorphisms from angiogenesis-related genes, ANGPT2, TLR2 and TLR9, with spontaneous preterm labor. *Curr Issues Mol Biol* 2022, 44(7), 2939-2955. Doi: 10.3390/cimb44070203.

Praca 3: Wujcicka WI, Kacerovsky M, Krekora M, Kaczmarek P, Grzesiak M. Single nucleotide polymorphisms from CSF2, FLT1, TFP1 and TLR9 genes are associated with prelabour rupture of membranes. *Genes* 2021, 12(11), 1725. Doi: 10.3390/genes12111725.

Chociaż prace zostały wydane w różnych czasopismach: *Biology*, *Current Issues in Molecular Biology* i *Genes* o wysokiej punktacji, to jednak w tym samym wydawnictwie MDPI, co moim zdaniem nie jest dobrą praktyką w cyklu prac. Łączna punktacja wskazanego osiągnięcia naukowego wynosi 12,285 Impact Factor i 270 punkty KBN/MNiSW. Artykuły z cyklu są pracami oryginalnymi, które zostały opublikowane w latach 2021-2022. We wszystkich pracach Habilitantka jest pierwszym autorem oraz autorem korespondującym. Należy zaznaczyć, że trzecia praca z cyklu była nagrodzona w 2022 roku przez Dyrektora Instytutu Centrum Zdrowia Matki Polki w Łodzi, nagrodą drugiego stopnia za cykl publikacji pt. „Rola polimorfizmów SNP w przedwczesnym pęknięciu błon płodowych i raku endometrium”.

Publikacje włączone do osiągnięcia naukowego są wynikiem współpracy naukowej jaką podjęła Habilitantka z ośrodkami międzynarodowymi i krajowymi, co zasługuje na podkreślenie. W ramach prezentowanych badań dr Wujcicka współpracowała z Department of Obstetrics and Gynecology, University Hospital Hradec Kralove, Charles University w Hradec Kralove w Czechach oraz z Biomedical Research Centre, University Hospital Hradec Kralove w Czechach. Wspomniane badania były również realizowane we współpracy z Uniwersytetem Medycznym w Łodzi z II Katedrą Ginekologii i Położnictwa i Katedrą Diagnostyki Laboratoryjnej i Molekularnej. Ponadto w ramach ICZMP Habilitantka współpracowała z Kliniką Położnictwa i Ginekologii i Kliniką Ginekologii Rozrodczości i Terapii Płodu oraz Diagnostyki i Leczenia Niepłodności.

W autoreferacie Habilitantka podkreśliła, że nadzór i opiekę nad pracami naukowymi, w tym nad publikacjami włączonymi do cyklu pełnił dr hab. n. med. Mariusz Grzesiak. Z oświadczeń autorów publikacji dołączonych do autoreferatu wynika, że wkład merytoryczny dr hab. Grzesiaka do powstania omawianego cyklu był dość szeroki i w wielu punktach pokrywał się z deklaracjami Habilitantki (załącznik nr 9). Oczywiście współpraca z tak znanym ekspertem jak dr hab. Mariusz Grzesiak powinna być zaznaczona i bardzo ją doceniam. Jednak Habilitanta powinna szczególnie wypunktować swój samodzielny merytoryczny wkład w prowadzone badania i powstanie publikacji. Jest przecież znakomitą ekspertką w badaniach genetycznych i należałoby przede wszystkim to podkreślić w oświadczeniach i opisie wkładu w powstanie dzieła naukowego. Z oświadczeń zawartych w autoreferacie oraz w artykułach

(author contributions) wynika, że Habilitantka jest współautorem koncepcji prac oraz brała udział w pozyskaniu źródeł finansowych na badania. Na uznanie zasługuje fakt, że Autorka samodzielnie opracowywała i optymalizowała używane w badaniach metody oraz wykonywała analizy materiału biologicznego oraz samodzielnie napisała pierwsze wersje manuskryptów. W autoreferacie jak i załączonych publikacjach Autorka zawarła bardzo dobre wprowadzenie do omawianego tematu. Habilitantka szczegółowo scharakteryzowała powikłania ciąży pojedynczej, omówiła również czynniki ryzyka, nieprawidłowego rozwoju ciąży, w tym czynniki genetyczne. Głównym celem przedstawionego cyklu prac było określenie roli polimorfizmów pojedynczych nukleotydów (SNP) wybranych genów homeotycznych oraz genów związanych z angiogenezą w wystąpieniu ograniczonego wzrostu płodu (FGR), porodów przedwczesnych (PTL) i przedwczesnego pęknięcia błon płodowych (PROM). Podjęty przez Habilitantkę temat jest niezwykle istotny z praktycznego podejścia do diagnozowania, profilaktyki i terapii częstych powikłań ciąży pojedynczej. Pomimo rozwoju medycyny FGR, PTL i PROM nadal stanowią poważne wezwanie we współczesnej perinatologii. Badania prowadzone przez Autorkę są związane z identyfikacją nowych swoistych markerów powikłań ciąży, co wiąże się z opracowaniem nowych strategii terapeutycznych tych zaburzeń.

W pierwszej pracy cyklu Kandydatka określiła rolę polimorfizmów SNP zlokalizowanych w genach homeotycznych DLX3 i HLX oraz w genach ANGPT2 i ITGAV związanych z angiogenezą w patogenezie FGR. W opisanych badaniach Habilitantka oznaczyła częstość genotypów i alleli polimorfizmów SNP genów DLX3, HLX, ANGPT2 oraz ITGAV w grupach kobiet w ciąży pojedynczej z FGR (n=190) i kobiet bez FGR (n=190). W pracy oceniono również związek analizowanych polimorfizmów genów z występowaniem FGR w ciąży pojedynczej, w tym FGR z wczesnym początkiem. Na podstawie uzyskanych wyników można podać dwa główne wnioski:

1. Heterozygoty AT w polimorfizmie rs868058 genu homeotycznego HLX są związane z około dwukrotnym wzrostem ryzyka FGR z wczesnym początkiem, stanowiąc istotny czynnik rozwoju schorzenia w badanej grupie kobiet odmiany białej.
2. Polimorfizm rs868058 (HLX) może posłużyć identyfikacji nowych tarcz molekularnych dla opracowania nowych strategii terapeutycznych potrzebnych do leczenia FGR z wczesnym początkiem, w ciąży pojedynczej.

Dodatkowo Autorka zbadała inne czynniki ryzyka FGR w badanej grupie i uzyskała ciekawe wyniki. Habilitantka stwierdziła, że anemia, poronienie zagrażające i małopłytkowość

występowały istotnie częściej u kobiet z FGR niż w grupie kontrolnej. Co więcej anemię zdiagnozowano istotnie częściej u kobiet z FGR z wczesnym początkiem aniżeli u kobiet z FGR z późnym początkiem.

W drugiej pracy cyklu Autorka określiła związek polimorfizmu genów związanych z angiogenezą ze spontanicznym porodem przedwczesnym. Do badania zakwalifikowała 160 kobiet z PTL i 160 kobiet bez PTL. Główne wnioski ujęte w tej pracy to:

1. Homozygoty AA w polimorfizmie rs3020221 genu ANGPT2 są związane z obniżonym ryzykiem PTL w ciąży pojedynczej, w analizie skorygowanej o APTT i parametry PLT: liczbę PLT, PDW, MPV i PCT, w badanej grupie kobiet.
2. Istnieje związek heterozygot TC w polimorfizmie rs3804099 genu TLR2 oraz genotypów TC i CC w polimorfizmie rs187084 genu TLR9 z obniżonym ryzykiem PTL, po skorygowaniu o wybrane czynniki ryzyka powikłań ciąży.
3. Polimorfizmy rs3020221 (ANGPT2), rs3804099 (TLR2) i rs187084 (TLR9) mogą być użyteczne w opracowaniu czynników podatności na PTL, ważnych dla szybkiego wdrożenia opieki odpowiedniej dla kobiet w ciążach pojedynczych wysokiego ryzyka.

Poza tym Autorka wykazała, że inne czynniki ryzyka nieprawidłowego rozwoju ciąży, stwierdzone przed 35. tygodniem ciąży, jak niedokrwistość i krwawienie z pochwy występowały istotnie częściej, a nadciśnienie tętnicze i cukrzyca ciążowa występowały istotnie rzadziej u kobiet z PTL aniżeli w grupie kontrolnej.

W trzeciej pracy cyklu Autorka określiła związek polimorfizmów genów związanych z angiogenezą z występowaniem PROM. Do tego badania włączono 180 kobiet z PROM zdiagnozowanym pomiędzy 14. a 41. tygodniem ciąży oraz 180 kobiet bez PROM w ciąży donoszonej. Główne wnioski z tego badania to:

1. Heterozygoty CT w polimorfizmie rs25881 genu CSF2 są związane z około dwukrotnym wzrostem ryzyka pPROM w ciąży pojedynczej, w porównaniu z tPROM, po korekcji czynników o DM, w analizowanej grupie kobiet.
2. Polimorfizmy rs25881 (CSF2), rs722503 (FLT1), -399C>T (TFP1) i rs352140 (TLR9) mogą być przydatne w opracowaniu nowych wiarygodnych testów diagnostycznych w kierunku PROM.

Na podstawie wyników opisanych w cyklu prac Autorka sformułowała 12 wniosków, które dobrze korespondują z postawionymi celami pracy. Moim zdaniem najważniejsze z nich pokazują związek badanych polimorfizmów genów z powikłaniami ciąży i zostały przedstawione powyżej przy omówieniu każdej z prac. Wszystkie wymienione wnioski mają duże znaczenie praktyczne w identyfikacji i leczeniu powikłań ciąży pojedynczej.

Podsumowując osiągnięcie naukowe, należy zauważyć, że cykl prac Habilitantki dotyczy aktualnej problematyki, istotnej z punktu widzenia poznawczego, badania zostały odpowiednio zaplanowane, zastosowano właściwe analizy badawcze, przeprowadzono interpretację wyników oraz próbę ich wyjaśnienia. Badania opublikowano w znaczących czasopismach naukowych o zasięgu światowym. Uzyskane wyniki stanowią znaczący wkład w poznanie roli czynników genetycznych w rozwoju powikłań ciąży pojedynczej takich jak FGR, PTL i PROM oraz mogą mieć znaczenie kliniczne w diagnostyce i/lub leczeniu badanych zaburzeń. W związku z powyższym stwierdzam, że osiągnięcie naukowe spełnia wymagania ustawowe oraz rozporządzeń dotyczących postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

4. Ocena aktywności naukowej

W dorobku naukowym w okresie po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk medycznych habilitantka wskazała pięć obszarów badawczych.

Pierwszym tematem badań była epidemiologia zakażeń ludzkim wirusem cytomegalii i zakażeń *Toxoplasma gondii*. Celem pracy z tego tematu była ocena prevalencji swoistych przeciwciał IgG i IgM anty-HCMV oraz czynników socjoekonomicznych zakażenia w grupie polskich kobiet ciężarnych w okresie od kwietnia 2010 do marca 2011 roku. Habilitantka wykazała, że wiek powyżej 36 lat, wykształcenie podstawowe i zawodowe oraz posiadanie potomstwa były istotnie związane z prevalencją przeciwciał IgG HCMV. Autorka słusznie wskazała potrzebę wzrostu świadomości analizowanych zakażeń wśród kobiet w ciąży oraz potrzebę pierwotnej i wtórnej profilaktyki cytomegalii w ciąży, co jest niezwykle istotne z uwagi na zdrowie kobiet w ciąży i prawidłowy rozwój płodu. W ramach tego tematu przeprowadzono również badanie, w którym określono prevalencję swoistych przeciwciał IgG anty-T gondi w grupie polskich kobiet ciężarnych hospitalizowanych w ICZMP w latach 2004-2012. Autorka wykazała, że średnia prevalencja IgG u kobiet ciężarnych wynosiła ponad 40%

i wzrastała wraz z wiekiem. Wskazano również na potrzebę profilaktyki pierwotnej i wtórnej zakażeniem *T. gondii* u kobiet w wieku rozrodczym.

Kolejnym obszarem badawczym, którym zajmowała się habilitantka były badania genetyczne zakażeń wirusem cytomegalii u kobiet ciężarnych i u ich potomstwa. W publikacjach z tego obszaru Autorka wykazała, że polimorfizmy SNP genów TLR2, TLR3, TLR4 i TLR7 miały wpływ na przebieg zakażenia HCMV. W przypadku TLR2, TLR4 i TLR9 potwierdzono korelacje polimorfizmów z różnymi zaburzeniami ciąży, w tym z PE, krótszym wiekiem ciążowym, PROM oraz transmisją matki na dziecko ludzkiego wirusa niedoboru odporności typu 1. Habilitantka stwierdziła również możliwy związek polimorfizmu TLR9 2848 G>A z wystąpieniem zakażenia HCMV u kobiet ciężarnych. Poza tym wykazała, że wśród badanych SNP genów TLR2, TLR4 i TLR9 polimorfizm TLR2 2258 G>A może być ważnym czynnikiem związanym ze zwiększonym ryzykiem zakażenia wrodzonego HCMV u płodów i noworodków. Autorka wskazała, że polimorfizm SNP-308 G>A zlokalizowany w genie THF jest możliwym czynnikiem ochronnym przed zakażeniem HCMV u osób dorosłych. Ponadto Habilitantka wykazała związek polimorfizmów SNP zlokalizowanych w genach cytokin prozapalnych: IL1A, IL1B, IL6, IL12B i TNF z występowaniem i rozwojem zakażenia wrodzonego HCMV. Niezwykle ważny praktycznie jest również wniosek, w którym Habilitantka wskazała, że genotypy gB HCMV zidentyfikowane u kobiet ciężarnych mogą mieć związek z genotypami oznaczonymi u ich potomstwa.

Trzecim tematem badań, który rozwijała Habilitantka była rola polimorfizmów SNP wybranych genów odpowiedzi immunologicznej w zarażeniach *Toxoplasma gondii*. Na podstawie przeglądu literatury i przeprowadzonych badań Autorka stwierdziła, że polimorfizmy SNP w genach TLR4 i TLR9 mogą pełnić funkcję ochronną przed wystąpieniem toksoplazmozy wrodzonej. Poza tym Habilitantka wskazała możliwy związek polimorfizmów SNP genów cytokin prozapalnych IL-1 alfa, IL-1 beta, IL6, IL12 i TNF alfa oraz cytokiny przeciwzapalnej IL 10 z podatnością na zarażenia *T. gondii* u kobiet ciężarnych. W jednej z prac zasugerowano możliwy udział heterozygot GC w rs1800795 genu IL6 w zmienionej odpowiedzi immunologicznej na zarażenia wrodzone *T. gondii* poprzez podwyższoną produkcję IL6 oraz funkcję ochronną allelu T w polimorfizmie rs1143634 genu IL1B przed wystąpieniem zarażenia u płodów i noworodków. W kolejnej publikacji wykazano możliwy udział receptorów TLR w przebiegu zarażenia wrodzonego różnymi szczepami *T. gondii*.

Habilitantka badała również podłoże genetyczne raka endometrium. Na podstawie swoich badań Autorka wykazała, że polimorfizmy SNP genu P14ARF oraz polimorfizm rs227944 genu MDM2 są związane z wystąpieniem raka endometrium.

Ostatnim obszarem badawczym wskazanym przez Habilitantkę są badania molekularne nowotworów wieku dziecięcego. W badaniach Autorka wykazała rolę i zmienną ekspresję genu WWOX w neuroblastoma i w guzie Wilmsa. Wyniki badań mają ważne znaczenie kliniczne, gdyż mogą stanowić podstawę do opracowania nowoczesnej diagnostyki i terapii spersonalizowanej w badanych nowotworach.

Omawiając dorobek naukowy Habilitantka przedstawiła szczegółowy opis każdej pracy wchodzącej do wskazanego obszaru badawczego. W tym punkcie autoreferatu zabrakło mi jednak podejścia całościowego do omawianych obszarów badań i podsumowania wyników i wniosków wszystkich prac w danym temacie, brakuje wskazania tego co było najważniejszym osiągnięciem i zwrócenia uwagi na możliwe przyszłe kierunki badań.

Na całkowity dorobek naukowy dr Wioletty Wujcickiej składają się 23 prace naukowe, w tym 20 artykułów oryginalnych i 3 artykuły pogładowe. Habilitantka jest autorem i współautorem 11 streszczeń na konferencjach międzynarodowych i krajowych. Ponadto jest autorem 2 rozdziałów w podręcznikach krajowych. Należy zaznaczyć, że Habilitantka wygłosiła również 2 wykłady na konferencjach międzynarodowych.

Dr Wujcicka była kierownikiem i wykonawcą w kilku projektach badawczych, w tym dwóch grantach wewnętrznych ICZMP i dwóch grantach młodego naukowca realizowanych w ramach Instytutu. Przed uzyskaniem stopnia doktora była wykonawcą w 6 projektach, w tym w projekcie POIG i w grantie promotorskim.

Habilitantka wykonała recenzję kilkunastu manuskryptów do czasopism międzynarodowych oraz recenzję kilku rozdziałów monografii naukowych. Kandydatka prowadzi badania naukowe w ramach współpracy z ośrodkami krajowymi i zagranicznymi. Odbyła również krótkoterminowe staże naukowe w ośrodkach naukowych w Czechach, Wielkiej Brytanii i Kanadzie. Szkoda jedynie, że były to staże online. Kandydatka napisała, że nawiązała współpracę naukową w trakcie staży w Wielkiej Brytanii i Kanadzie, jednak brakuje informacji na czym ta współpraca polega.

Według punktacji czasopism MNiSW, obowiązującej w roku opublikowania, dr Wujcicka uzyskała łącznie 754 pkt, w tym 270 za osiągnięcie naukowe. Sumaryczny Impact Factor wynosi 57,313 (12,285 za osiągnięcie naukowe). Prace Kandydatki, na podstawie Web of Science były cytowane 236 razy (195 bez autocytowań), a wartość wskaźnika Hirscha (według Web of Science) wynosi 10.

Pozytywnym aspektem przedstawionej mi do oceny habilitacji jest dołączenie kopii certyfikatów, dyplomów, potwierdzeń udziałów w szkoleniach, przeprowadzonych recenzji itd. Jednak pewnym utrudnieniem czytania i oceny pracy jest brak usystematyzowania w opisywanych osiągnięciach, częste powtórzenia w aktywnościach i odwołania do różnych miejsc tekstu.

Podsumowując przedstawiony do oceny dorobek naukowo-badawczy dr Wioletty Wujcickiej stwierdzam, że jest on obszerny, szczególnie po uzyskaniu stopnia doktora, spójny tematycznie a przedstawione prace mają duże znaczenie naukowe i praktyczne. Tematyka badań podejmowanych przez Habilitantkę jest aktualna i zgodna z trendami w naukach medycznych, a Jej warsztat badawczy jest stale rozwijany. Wkład w rozwój badań naukowych dotyczących czynników genetycznych i ich związku z chorobami zakaźnymi i nowotworowymi ma odzwierciedlenie w licznych pracach opublikowanych w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym i przyczynia się w istotny sposób do rozwoju dziedziny nauk medycznych i nauk o zdrowiu.

5. Ocena osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzujących naukę

W ramach osiągnięć dydaktycznych i organizacyjnych Kandydatka opracowała i przeprowadziła szkolenia wewnętrzne dla lekarzy i pracowników naukowych ICZMP. W roku 2020 współorganizowała nową pracownię COVID-19 na terenie CMDLiBP ICZMP. Warto zaznaczyć, że Habilitantka pełniła nadzór merytoryczny nad przebiegiem prac w nowo powstałej pracowni oraz brała czynny udział w oznaczeniach genetycznych obecności RNA SARS-CoV2 w badanych materiałach klinicznych.

Kandydatka angażowała się w organizację konferencji krajowych i międzynarodowych. Jest również członkiem w kilku krajowych i międzynarodowych towarzystwach naukowych m.in. W European Society of Human Genetics, International Society for Infectious Diseases i Polskie Towarzystwo Genetyki Człowieka.

O dobrej jakości prac naukowych, w których Kandydatka była autorką świadczy fakt, że w latach 2014-2022 kilka razy otrzymała nagrodę Dyrektora ICZMP za cykl publikacji. Habilitantka zdobywała również nagrody za doniesienia naukowe na konferencjach międzynarodowych.

Habilitantka brała udział w „Programie Profilaktyki Raka Szyjki Macicy” organizowanym w Zakładzie Patomorfologii Klinicznej ICZMP w Łodzi, co jest potwierdzeniem jej zaangażowania w działalność popularyzującą naukę i działalność organizacyjną.

 9

Dr Wujcicka konsekwentnie podnosi swoje umiejętności i kompetencje poprzez udział w licznych szkoleniach i kursach krajowych i międzynarodowych.

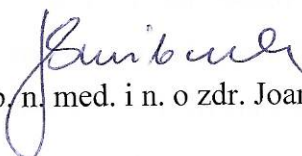
Przed uzyskaniem stopnia doktora Habilitantka, w ramach praktyk, prowadziła zajęcia z przedmiotu biologia w szkole średniej oraz zajęcia z diagnostyki molekularnej i z biologii molekularnej ze studentami Wydziału Lekarskiego UM w Łodzi oraz na kierunku Biotechnologia WNBiKP.

Wymienione wyżej aktywności oraz otrzymane nagrody świadczą o zaangażowaniu dr Wioletty Wujcickiej w działalność popularyzującą naukę, ma Ona również zdolności organizacyjne i dydaktyczne. Działalność dydaktyczną i organizacyjną Habilitantki oceniam pozytywnie.

Wniosek końcowy

W wyniku analizy dokumentów dołączonych do wniosku Dr Wioletty Izabeli Wujcickiej o nadanie stopnia doktora habilitowanego, pozytywnie oceniam osiągnięcie naukowe, pozostałą aktywność naukową, która jest spójna i ukierunkowana, jak również dorobek dydaktyczny i organizacyjny. Przedstawione dokonania wnoszą znaczący wkład zarówno poznawczy jak i praktyczny w rozwój nauk medycznych i nauk o zdrowiu. W mojej ocenie dorobek dr Wujcickiej spełnia wymagania określone w art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85) i popieram wniosek Kandydatki o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne.

prof. dr hab. n. med. i n. o zdr.
Joanna Suliburska

Prof. dr hab. n. med. i n. o zdr. Joanna Suliburska